

“मीठे बच्चे- जब तिमी नम्बरवार सतोप्रधान बन्नेछौ तब यो प्राकृतिक प्रकोप वा विनाशको शक्ति बढ्नेछ र यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनेछ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ पुरुषार्थ गर्नेहरूलाई बाबाबाट पूरा वर्सा प्राप्त हुन्छ ?

उत्तर:- १. पूरा वर्सा लिनको लागि सर्व प्रथम बाबालाई आफ्नो वारिस बनाऊ अर्थात् जे कुरा तिमीसँग छ, त्यो सबै बाबामा समर्पण गर । बाबालाई आफ्नो बच्चा बनायौ भने पूरा वर्साको अधिकारी बन्नेछौ ।
२. सम्पूर्ण पवित्र बन्थौ भने पूरा वर्सा मिल्नेछ । सम्पूर्ण पवित्र बनेनौ भने सजाय खाएर अलिकति रोटी मिल्नेछ ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले केवल एकको यादमा रहने होइन । तीनको यादमा रहनु छ । हुन त एकै हुनुहुन्छ तर तिमीले जान्दछौ- उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । हामी सबैलाई फर्काएर लिएर जान आउनुभएको छ, यो नयाँ कुरा तिमीले नै बुझ्दछौ । बच्चाहरूले जान्दछौ- उनीहरूले जो भक्ति सिकाउँछन्, शास्त्र सुनाउँछन्, ती सबै हुन् मनुष्य । उहाँ बाबालाई त मनुष्य भनिदैन नि । उहाँ त हुनुहुन्छ निराकार, बसेर निराकार आत्माहरूलाई पठाउनुहुन्छ । आत्माले शरीरद्वारा सुन्छ । यो ज्ञान बुद्धिमा हुनुपर्छ । अहिले तिमी बेहदका बाबाको यादमा बसेका छौ । बेहदका बाबाले भन्नुभएको छ- प्यारा रूहानी बच्चाहरू, मलाई याद गर्नु भने पाप काटिनेछ । यहाँ शास्त्र आदिको कुनै कुरा हुँदैन । जानेका छौ- बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनुभएको छ । कति महान् शिक्षक हुनुहुन्छ, सबैभन्दा उच्च, त्यसैले पद पनि उच्च भन्दा उच्च प्राप्त गराउनुहुन्छ । जब तिमी नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सतोप्रधान बन्नेछौ तब फेरि लडाईँ हुनेछ । प्राकृतिक प्रकोप पनि हुनेछ । याद पनि अवश्यै गर्नु छ । बुद्धिमा सारा ज्ञान पनि हुनुपर्छ । केवल एकै पटक पुरुषोत्तम संगमयुगमा बाबा आएर सम्भाउनुहुन्छ, नयाँ दुनियाँका लागि । साना बच्चाहरूले पनि बाबालाई याद गर्छन् । तिमी त समझदार छौ, बाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ र बाबाबाट उच्च पद पाइन्छ भन्ने जानेका छौ । यो पनि जान्दछौ- यी लक्ष्मी-नारायणले नयाँ दुनियाँमा जुन पद पाएका छन् त्यो शिवबाबाबाटै पाएका हुन् । यी लक्ष्मी-नारायणले नै ८४ को चक्कर लगाएर अहिले ब्रह्मा सरस्वती बनेका छन् । यिनै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्नेछन् । अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छन् । सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको तिमीलाई ज्ञान छ । अब तिमीले अन्धश्रद्धावश देवताहरूका अगाडि शिर झुकाउँदैनौ । देवताहरूका अगाडि गएर मनुष्यले आफूलाई पतित सिद्ध गर्छन् । भन्छन्- हजुर सर्वगुण सम्पन्न हुनुहुन्छ, हामी पापी विकारी हौं, कुनै गुण छैन । तिमीले जसको महिमा गर्दथ्यौ, अहिले तिमी स्वयम् त्यही बनिरहेका छौ । भन्छन्- बाबा, यी शास्त्र आदि कहिलेदेखि पढ्न शुरू भएको हो ? बाबा भन्नुहुन्छ- जबदेखि रावण राज्य शुरू भएको हो । यी सबै हुन् भक्तिका सामग्री । तिमी यहाँ बस्दा बुद्धिमा सारा ज्ञानको धारणा हुनुपर्छ । यो संस्कार आत्माले लैजान्छ । भक्तिको संस्कार जाँदैन । भक्तिको संस्कार भएकाले पुरानो दुनियाँमा मनुष्यको पासमा नै जन्म लिन्छन् । यो पनि आवश्यक छ । तिम्रो बुद्धिमा यो ज्ञानको चक्र चल्यो । साथ-साथै बाबाको याद पनि गर्नुपर्छ । बाबा हाम्रा पिता पनि हुनुहुन्छ । बाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ । बाबा हाम्रा शिक्षक हुनुहुन्छ त्यसैले पढाइ बुद्धिमा आउँछ र सृष्टि चक्रको ज्ञान बुद्धिमा हुन्छ, जसबाट तिमी चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ । (यादको यात्रा चलिरहेको छ) ।

ओम् शान्ति । भक्ति एवम् ज्ञान । बाबालाई भनिन्छ ज्ञानका सागर । उहाँलाई भक्तिका बारेमा सारा कुरा थाहा छ- भक्ति कहिले शुरू भयो, कहिले पूरा हुन्छ । मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन । बाबाले नै आएर सम्भाउनुहुन्छ । सत्ययुगमा तिमी देवी-देवताहरू विश्वका मालिक थियौ । त्यहाँ भक्तिको नाम हुँदैन । एउटा पनि मन्दिर थिएन । सबै देवी-देवता मात्रै थिए । पछि जब आधा दुनियाँ पुरानो हुन्छ अर्थात् २५०० वर्ष पूरा हुन्छ अथवा त्रेता र द्वापरको संगम हुन्छ तब रावण राज्य आउँछ । संगम त अवश्य पनि हुनुपर्छ । त्रेता र द्वापरको संगममा रावण आउँछ जब देवी-देवताहरू वाममार्गमा गएर गिर्छन् । यो तिमीहरू बाहेक अरू कसैले पनि जान्दैन । बाबा पनि आउनुहुन्छ कलियुगको अन्त्य र सत्ययुगको आदिको संगममा अनि रावण आउँछ त्रेता र द्वापरको संगममा । तर त्यो संगमलाई कल्याणकारी भनिदैन । त्यसलाई त अकल्याणकारी नै भनिन्छ । केवल बाबाको नाम मात्र कल्याणकारी हो । द्वापरबाट अकल्याणकारी युग शुरू हुन्छ । बाबा त हुनुहुन्छ चैतन्य बीजरूप । उहाँलाई सारा

वृक्षको ज्ञान छ । यदि त्यो बीज पनि चैतन्य हुने भए सम्झाउने थियो— मबाट यो वृक्ष यसरी निस्कन्छ । तर जड भएका हुनाले बताउन सक्दैन । हामीले जान्न सक्छौं— बीज रोपेपछि शुरूमा सानो बिरुवा उम्रन्छ । फेरि बढेर फल फलन शुरू हुन्छ । तर चैतन्यले नै यी सबै कुरा बताउन सक्छ । दुनियाँमा त मनुष्यहरूले आजकल के के गरिरहन्छन् । आविष्कार गरिरहन्छन् । चन्द्रमामा जाने कोशिश गर्छन् । यी सबै कुराहरू अहिले तिमीले सुनिरहेका छौ । चन्द्रमामा कति माथि लाखौं माइलसम्म जान्छन्, जाँच गर्नका लागि— चन्द्रमामा के चीज छ ? समुद्रमा कति टाढा गहिराइसम्म जान्छन्, जाँच गर्छन् तर अन्त्य पाउन सक्दैनन्, पानी नै पानी हुन्छ । हवाइजहाजमा माथिसम्म जान्छन्, फर्केर आउन सक्ने गरी त्यसमा धेरै पेट्रोल राख्छन् । आकाश बेहद छ नि, सागर पनि बेहद छ । जसरी यहाँ पिता बेहदका ज्ञानसागर हुनुहुन्छ, त्यो हो पानीको बेहदको सागर । आकाश तत्त्व पनि बेहद छ । धर्ती पनि बेहद छ, जति हिंडे पनि सकिन्न । सागरको तल फेरि धर्ती छ । पहाड के मा खडा छ ? धर्तीमा । फेरि धर्तीमा खन्दै जाने हो भने पहाड निस्कन्छ, त्यसको तल फेरि पानी निस्कन्छ । सागर पनि धर्तीमाथि हुन्छ । त्यसको केही अन्त्य पाउन सकिदैन— कहंसम्म पानी छ, कहंसम्म धर्ती छ ? बेहदका पिता परमपिता परमात्मालाई बेअन्त्य भनिदैन । भन्न त मनुष्यले भन्छन् ईश्वर बेअन्त्य हुनुहुन्छ, माया पनि बेअन्त्य छ । तर तिमीले बुझेका छौ— ईश्वर त बेअन्त्य हुन सक्नुहुन्न । तर यो आकाश बेअन्त्य छ । यी ५ तत्त्व हुन्, आकाश, वायु । यी ५ तत्त्व तमोप्रधान बन्छन् । आत्मा पनि तमोप्रधान बन्छ फेरि बाबा आएर सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ । आत्मा कति सानो हुन्छ, ८४ जन्म भोग्छ । यो चक्र घुमि नै रहन्छ । यो अनादि नाटक हो, यसको अन्त्य हुँदैन । यो परम्परादेखि चलेर आएको हो । कहिलेदेखि शुरू भयो— यसो भन्ने हो भने फेरि अन्त्य पनि हुनेछ । तर यो कुरा बुझाउनु छ— कहिलेदेखि नयाँ दुनियाँ शुरू हुन्छ । फेरि पुरानो हुन्छ । यो ५ हजार वर्षको चक्र हो जुन घुमि नै रहन्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ, तर उनीहरूले त गफ लगाइदिएका छन् । शास्त्रहरूमा लेखिएको छ— सत्ययुगको आयु यति लाखौं वर्ष हो । मनुष्यहरूले सुन्दा-सुन्दा त्यसैलाई सत्य सम्झन्छन् । यो थाहा हुँदैन— भगवान् कहिले आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ ? नजानेका हुनाले भनिदिन्छन् कलियुगको आयु अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छ— जबसम्म तिमीले सम्झाउँदैनौ । अहिले तिमी निमित्त हो सम्झाउनका लागि— कल्प ५ हजार वर्षको हो, न कि लाखौं वर्षको हो ।

भक्तिमार्गका कति सामग्रीहरू छन्, मनुष्यसँग पैसा हुन्छ, त्यसैले खर्च गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई कति पैसा दिएर जान्छु ! बेहदका बाबाले त अवश्य पनि बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ । त्यसको सुख पनि प्राप्त हुन्छ, आयु पनि लामो हुन्छ । बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— मेरा प्यारा बच्चाहरू, आयुष्मान् भव । त्यहाँ तिम्रो आयु १५० वर्षको हुन्छ, कहिल्यै कालले खान सक्दैन । बाबाले वर दिनुहुन्छ, तिमीलाई आयुष्मान् बनाउनुहुन्छ । तिमी अमर बन्छौ । त्यहाँ कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन । त्यहाँ तिमी धेरै सुखी हुन्छौ, त्यसैले भनिन्छ सुखधाम । आयु पनि लामो हुन्छ, धन पनि धेरै मिल्छ, सुखी पनि धेरै हुन्छौ । कंगालबाट शिरताज बन्छौ । तिम्रो बुद्धिमा छ— बाबा आउनुहुन्छ देवी-देवता धर्म स्थापना गर्न । त्यो त अवश्य पनि सानो वृक्ष हुनेछ । त्यहाँ हुन्छ नै एक धर्म, एक राज्य, एक भाषा । त्यसैलाई नै भनिन्छ विश्वमा शान्ति । सारा विश्वमा हामी नाटक अभिनय गरिरहेका छौ । यो दुनियाँले जान्दैन । यदि जान्ने हो भने बताऊन्— कहिलेदेखि हामीले अभिनय गर्दै आएका हौं ? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ । गीतमा पनि छ नि— बाबासँग जे प्राप्त हुन्छ त्यो अरू कसैसँग मिल्दैन । सारा पृथ्वी, आकाश, सारा विश्वको राजधानी दिनुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए फेरि पछि जो राजा आदि हुन्छन् ती भारतवर्षका थिए । गायन पनि छ— बाबाले जे दिनुहुन्छ, त्यो अरू कसैले पनि दिन सक्दैन । बाबाले नै आएर प्राप्ति गराउनुहुन्छ । जो कोहीलाई पनि सम्झाउन सक्ने गरी यो ज्ञान बुद्धिमा हुनुपर्छ । यति कुरा बुझ्नुपर्ने हुन्छ । अब सम्झाउन कसले सक्छ ? जो बन्धनमुक्त छ । बाबासँग कोही आयो भने बाबाले सोध्नुहुन्छ— कति बच्चाहरू छन् ? अनि भन्छन् ५ वटा बच्चा आफ्ना छन् र छैटौं बच्चा शिवबाबा हुनुहुन्छ, त्यसैले सबैभन्दा ठूला बच्चा हुनुभयो नि । शिवबाबाका बन्धु भन्ने फेरि शिवबाबाले आफ्नो बच्चा बनाएर विश्वको मालिक बनाइदिनुहुन्छ । बच्चा हकदार हुन्छन् । यी लक्ष्मी-नारायण शिव बाबाका पूरा हकदार हुन् । पहिलो जन्ममा शिवबाबालाई सबै कुरा सुम्पिदिए । त्यसैले बच्चाहरूलाई अवश्य पनि वर्सा मिल्नु पर्छ । बाबाले भन्नुभएको छ— मलाई हकदार बनाऊ फेरि अरू कसैलाई होइन । भन्छन्— बाबा यो सबै कुरा हजुरको हो, हजुरको सबै हाम्रो हो ।

हजुरले हामीलाई सारा विश्वको बादशाहीको वर्सा दिनुहुन्छ किनकि तिमीलाई जे जति छ त्यो दिनुभयो । ड्रामामा निश्चित छ नि । अर्जुनलाई विनाश पनि देखाइयो र चतुर्भुज पनि देखाइयो । अर्जुन अरू कोही त होइनन्, यिनलाई साक्षात्कार भयो । देखे— राजाई प्राप्त हुन्छ भने किन शिवबाबालाई हकदार नबनाऊ । उहाँले फेरि हामीलाई हकदार बनाउनुहुन्छ । यो व्यापार धेरै राम्रो छ । कहिल्यै कसैसँग सोधेनन् । गुप्त रूपमा सबै कुरा दिए । यसलाई भनिन्छ गुप्त दान । कसैलाई के थाहा, यिनलाई के भयो । कसैले सम्भे यिनलाई वैराग्य आयो, सायद संन्यासी बने । त्यसैले यी बच्चीहरूले पनि भन्छन्— ५ बच्चाहरू त आफ्ना छन्, बाँकी एक बच्चा हामीले यिनलाई बनाउँछौं । धेरै सेवा होस् भनेर यिनले पनि सबै कुरा बाबाको अगाडि राखिदिए । बाबालाई देखेर सबैलाई ख्याल आयो, सबैले घरबार छोडेर भागेर आए । यहीँबाट हंगामा शुरू भयो । उनीहरूले घरबार छोड्ने हिम्मत देखाए । शास्त्रमा पनि लेखेका छन्— भट्टी बनेको थियो किनकि उनीहरूलाई अवश्य पनि एकान्त चाहिएको थियो । बाबा सिवाय अरू कोही याद नआओस् । मित्र-सम्बन्धीहरू आदिको पनि याद नआओस् किनकि आत्मा जो पतित बनेको छ, त्यसलाई अवश्य पनि पावन बनाउनु नै छ । बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा बसेर पवित्र बन । यसैमा नै समस्या आउँछ । भन्दथे— यो स्त्री-पुरुषका बीचमा भगडा गराउने ज्ञान हो किनकि एक पवित्र बनोस्, अर्को नबनोस् अनि मारामार चल्छ । यिनीहरू सबैले मार खाए किनकि अचानक नयाँ कुरा भयो नि । सबैले आश्चर्य खान थाले, यो के भयो जो यति सबै भाग्छन् । मनुष्यमा ज्ञान त छैन । यतिसम्म भन्थे— कुनै तागत छ ! सबैले आश्चर्य खान थाले । यसरी त कहिल्यै कसैले आफ्नो घरबार छोडेर भागेनन् । ड्रामामा यो सबै चरित्र शिवबाबाको हो । कोही खाली हातै दौडे, यो पनि खेल हो । घरबार आदि सबै छोडेर भागे, केही पनि याद रहेन । बाँकी केवल यो शरीर हो, जसबाट काम गर्नु छ । आत्मालाई पनि यादको यात्राबाट पवित्र बन्नु छ, अनि मात्र पवित्र आत्माहरू फर्केर जान सक्छन् । स्वर्गमा अपवित्र आत्माहरू त जान सक्दैनन् । कायदा छैन । मुक्तिधाममा जान पवित्र हुनुपर्छ । पवित्र बन्नमा कति विघ्न पर्छन् । पहिला कुनै सतसंगमा जानलाई कहाँ रोकावट हुन्थ्यो र ! जहाँ पनि जान्थे । यहाँ पवित्रताका कारण विघ्न पर्छ । यो त बुझ्दछन्— पवित्र नबनी फर्केर घर जान सकिदैन । धर्मराजद्वारा सजाय खानुपर्छ । सानो पद मिल्छ । सजाय नखाने हो भने पद पनि राम्रो मिल्छ । यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमीलाई मेरो पासमा आउनु छ । यो पुरानो शरीर छोडेर पवित्र आत्मा बनेर आउनु छ । फेरि जब ५ तत्त्व सतोप्रधान, नयाँ हुन्छन् तब तिमीलाई नयाँ सतोप्रधान शरीर मिल्नेछ । सारा उथल-पुथल भएर नयाँ बन्नेछ । जसरी बाबा यिनमा आएर बस्नुहुन्छ, त्यसै गरी आत्मा विना कुनै कष्ट गर्भ महलमा गएर बस्छ । फेरि जब समय हुन्छ तब बाहिर आउँछ । त्यसपछि बिजुली चम्केजस्तै हुन्छ किनकि आत्मा पवित्र हुन्छन् । यी सबै ड्रामामा निश्चित कुरा हुन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आत्मालाई पावन बनाउनका लागि एकान्त भट्टीमा रहनु छ । एक बाबा सिवाय अरू कुनै पनि मित्र-सम्बन्धी याद नआओस् ।
- २) बुद्धिमा सारा ज्ञान राखेर, बन्धनमुक्त बनेर अरूको सेवा गर्नु छ । बाबासँग सच्चा व्यापार गर्नु छ । जसरी बाबाले सबै कुरा गुप्त रूपमा गर्नुभयो, त्यस्तै गुप्त दान गर्नु छ ।

वरदानः— कर्मको हिसाब-किताबलाई बुझेर आफ्नो अचल स्थिति बनाउनेवाला सहज योगी भव चल्दा-चल्दै यदि कुनै कर्मको हिसाब-किताब अगाडि आयो भने त्यसमा मनलाई हलचलमा ल्याउनु हुँदैन, स्थितिलाई तलमाथि नगर । ठिकै छ, आयो भने पहिचान गरेर त्यसलाई टाढैबाट समाप्त गरिदेऊ । अब योद्धा नबन । सर्वशक्तिमान् बाबा साथ हुनुहुन्छ, त्यसैले मायाले हल्लाउन सक्दैन । केवल निश्चयको आधारलाई व्यवहारमा ल्याऊ र समयमा निर्णय गर्नु भन्ने सहजयोगी बन्नेछौ । अब निरन्तर योगी बन, युद्ध गर्ने योद्धा होइन ।

स्लोगनः— डबल लाइट रहनको लागि आफ्ना सबै जिम्मेवारीको बोझ बाबामा समर्पण गरिदेऊ ।